

Lezingen gehouden niet onder ODV-paraplu (van Gene Zijde), maar op persoonlijke titel van de sprekers (vaak Henri)

13 december 1990

Goedenavond vrienden,

Zoals bekend, neem ik aan, zijn we niet alwetend of onfeilbaar. Denkt u alstublieft zelf na. En als u een bepaald onderwerp in gedachte hebt, kunt u dat aansnijden.

❖ *Kunt u zelf een onderwerp kiezen?*

Als u daar de voorkeur aan geeft, waarom niet?

EIGEN ONDERWERP

We zitten op het ogenblik namelijk in een wat wonderlijke periode, zoals u gemerkt zult hebben. Onregelmatigheden in het klimaat, beweging van de aardschors, noem maar op. De meeste mensen denken daarbij, nou komt de periode van broederschap, van gelijkheid, van vrijheid. Dat kan voor enkelingen waar zijn, maar ze vergeten altijd weer één ding: er is een mensheid. Een mensheid is afhankelijk van de aarde en van de natuur daarop. Laten we het simpel zeggen als slagzin: de mens heeft de natuur nodig, de natuur de mens niet. Als je kijkt hoe ze rondlopen tegenwoordig kun je dat begrijpen. Waarom hoort het allemaal bij elkaar?

Er zijn scheppingsverhalen te over op aarde, maar een ding is wel zeker: wanneer we verder gaan zoeken, of we nou bij de Grieken terechtkomen, waarin ook vaders tijd, Kronos, zijn eigen kinderen verslind of op een ander gebied zoeken, achter alle dingen zit het onbegrepen, het goddelijke zeggen ze dan maar. En uit dat onbegrepen is alles ontstaan. Zonder dat onbegrepen kan niets in stand worden gehouden.

Alles wat leeft, ja, alles wat bestaat, is deel van diezelfde kracht. Dan is het duidelijk dat wanneer deze kracht niet in ieder gelijklijk erkend wordt, dat die kracht afneemt. Niet dat ze in wezen afneemt, maar in werking. Juistkun je alleen krijgen wanneer de mensen in harmonie zijn. Wanneer de mensen daarentegen menen dat ze hun eigen belangen moeten verdedigen, je kent tegenwoordig werkwoordvervoegingen: ik, ik, ik, gij, jij, zij. Ieder denkt aan zichzelf. Ieder is voortdurend bezig om tegen anderen en de belangen van anderen in, zichzelf te handhaven, groter, rijker en machtiger te worden. Daar zullen uit de aard der zaak allerhande gevolgen voort komen.

En wanneer we kijken naar het komende jaar, dat voor vele mensen overigens een beter jaar zal zijn dan het afgelopen, dan worden we geconfronteerd met natuurrampen, maar ook met menselijke rampen. En nu bedoel ik niet een oorlog zonder meer, maar overal komen de mensen tegen elkaar in opstand. Alle belangengroepen proberen zich ten koste van alles af te zetten tegen alle anderen en ten koste van alle anderen. En dan is de goddelijke kracht ver. Wanneer we daarentegen harmonisch zijn in onszelf, dan zal die goddelijke kracht in ons ook in versterkte mate aanwezig zijn. Het is niet voor niets dat je heel vaak hoort over mediteren. Ja goed, de een mediteert over wat hij zondag gaat doen en de ander over de vraag hoe kan ik mijn auto afbetalen, maar meditatie is innerlijk stil zijn, gewoon stil zijn en in die stilte zover gaan, dat je uiteindelijk het gevoel hebt dat je op de wolken drijft. En dan kun je niet zeggen, dank je beleeft. U weet alleen, er is kracht, er is vrede. Sommigen zullen zeggen, er is licht en wanneer je er uit terugkomt, dan ben je geladen met een nieuw soort energie. Met die energie kun je veel voor anderen doen. Wanneer je voelt dat ze ongelukkig zijn, kun je ze iets gelukkiger maken. Wanneer je voelt dat ze ziek zijn, dan kun je ze helpen om zelf te genezen.

Wanneer je het idee hebt dat de natuur een wanorde is, kun je tenminste rond jezelf een soort eilandje van rust scheppen, waarin anderen, die door die drukte belaagd, eigenlijk uitgeput raken, als vanzelf een beetje bijtrekken. Dus eigenlijk is het zo, door de stilte in jezelf schep je de kracht waarbij de totaliteit zich beter kan uiten binnen de beperkingen van de menselijke samenleving. Dan zeggen ze: ja, maar komen er dan niet veel ingewijden. Wat is een ingewijde. Een ingewijde is iemand die zoveel van de werkelijkheid ziet dat de deskundigen

hem voor gek verklaren. Dat is iemand die probeert om iets van die harmonie en die liefde op de wereld waar te maken. Wat zeiden de priesters, de hogepriesters en het grote gezag en de Romeinen ook tussen haakjes, over Jezus: beter dat een mens sterft, dan dat een heel volk verdeeld wordt. Het lijkt verdorie wel of het een of andere partijtoespraak is, van het CDA of zo.

Alles is beter dan dat we geconfronteerd worden met iets nieuws dat we anders moeten zijn en anders moeten denken. Ook kleine veranderingen, dat kan wel, je doet wel iets om te laten zien dat je ook nog bij de tijd bent, maar je gaat niet zover dat je zegt, ik aanvaard die vernieuwing.

De ingewijde leeft in die vernieuwing, die kan zich daar niet los van denken. De ingewijden zullen waarschijnlijk benoemd worden tot de grootste vijanden van de mensheid, omdat zij dingen zien waar een ander voorbij kijkt. Dus laten we ook in de eerste honderd jaar niet al te veel verwachten van de ingewijden. Ze zijn er, in grotere aantallen dan tevoren zelfs. Maar kunnen zij dan het aquariustijdperk waarmaken en dan denken we onmiddellijk aan Beethoven, alle mensen werden Brüder. En van je familie moet je het maar hebben.

Aquarius is de gemeenschap. Maar de gemeenschap kan alleen leven, wanneer de gemeenschap harmonisch is. Dan is er samenwerking, wanneer er niet, denk ik, sprake is van uitbuiting enerzijds en van zich geknecht voelen - och, ik wou de slaaf zijn bij de ander.

Wat slaaf zijn betekent, dat kun je zien in de Sovjet Unie. Deze mensen hebben altijd geleefd in een wereld waar voor hen werd beslist, voor hen werd gedacht. En nu beseffen ze waar ze zelf voor aansprakelijk zijn. En dan kun je spreken over de maffia, die het in Rusland voor het zeggen heeft, de Russische maffia dan. Maar ja, goed, of het nou communisten zijn of vroeger de popen, dat maakt ook geen verschil uit. Het zijn gewoon mensen die zeggen, wij willen onze macht en ons gezag houden en wij manipuleren en die anderen die protesteren tegen de resultaten, maar ze zien niet de manipulatie.....

Om werkelijk in de gemeenschap te zijn moet je niet alleen maar samenleven, maar dan moet je elkaar begrijpen en waarderen en ook erkennen waar de ander je meerdere is en hem, maar alleen op dat gebied, dan ook respecteren en rekening met hem houden. Het is niet een kwestie van, ik heb het geleerd, dus ik weet het. Het is eerder een zaak van ik voel het aan en ik kan het waarmaken. En daarom ben ik van betekenis. Die heerlijke aquariusperiode, ach men is er druk mee bezig op het ogenblik, zoals u misschien weet. Deze kan alleen gebaseerd worden op samenhangen, niet op tegenstellingen. En wanneer er eenmaal broederschap komt, dan is dat meer in het begin, omdat we het nuttiger vinden om voor de ander respect te hebben, dan hem een grote bek te geven. Al is het maar dat hij er op kan slaan. Wat dat betreft ook, als je kijkt naar de heer Bush, niet waar, deze man die eruit ziet als de accountant van een wapenfabriek, heeft ongetwijfeld vele goede kanten, maar hij wordt gemanipuleerd en wat dat betreft de hele senaat en alles wat er omheen draait, wordt ook gemanipuleerd. De mensen die uitspraken doen en wetten aannemen, zijn niet zo machtig als degenen die in de wandelgangen hen beïnvloeden en kopen. Wat dacht u dat het in andere landen anders zou zijn.

Je moet begrijpen wat er gaande is en dat begrip ontstaat maar heel langzaam voorlopig. Het is heel goed om te roepen ja, de mensen moeten minder auto rijden en minder roken, maar dan moet je ook zeggen minder petrochemische industrie. En dan ook minder auto's maken. Vrede op aarde best, maar dan de wapenfabrikages stil leggen. Hé, dat is niet goed, dat is voor de werkgelegenheid en onze firma kan dat verlies niet dragen. Dan moet er maar subsidie komen. Het is op het ogenblik al zo ver dat als je kinderen krijgt en gesubsidieerd wordt op je kinderbijslag. Niet mijn verantwoordelijkheid, mijn daad, maar het is er nou eenmaal en het moet in stand gehouden worden dus. Dat noemen ze naastenliefde. In een werkelijke broederschap gaat iedereen zijn eigen zaken doen, maar iedereen helpt hem daarbij als hij niet verder kan.

Dan staan we aan de grens van datgene wat in de geestelijke wereld eveneens waar is. Als ik een bepaalde denkinhoud heb en ik wil met een ander spreken, kan ik dat alleen zover ik het kan verstaan. En als ik erken dat een ander meer is dan ik, dan kan hij mij inhoud zodanig manipuleren, dus gegevens en betekenissen een klein tikje wijzigen dat ik iets meer begrijp van wat de ander bedoelt. Dat noemen ze dan bewustwording. En op het ogenblik dat ik het niet meer nodig heb mijzelf zo perfect te begrenzen en uit te beelden als een tegenstelling tot

de hele wereld, dan kom ik terecht in een wereld waarin een soort muziek is, licht. Je zou haast zeggen, een orgel met een eraan gekoppeld water- of lichtorgel. Dan dein ik in het ritme en ik ben deel geworden van het ritme, wat ik zelf ben is in verhouding minder belangrijk. Dan kom ik nog verder, dan kom ik in een wereld van zuiver licht en dan moet ik nog minder aan mijzelf denken, nog meer deel zijn die gehele werking, die gehele uitstraling en pas wanneer ik mijzelve opgeef als tegenstelling tot het andere, kom ik aan het punt waar ik zelfs het witte licht kan zien en betreden.

Dan zult u zeggen: ja, ja, mooi gezegd. In de sferen zal het wel waar zijn en gelijk hebt u en als u nog even zelf wacht, kunt u zelf komen kijken. Nu is dat helemaal geen bezwaar. Oh, niet dat u allemaal gelijktijdig overlijden door een atoomboom of zoiets hoor, het is gewoon een natuurlijk proces. Als je geboren wordt, begin je dood te gaan, alleen de een doet er langer over dan de ander. Nou ja, goed dat moet ieder voor zichzelf weten, vind u ook niet.

Dus ik probeer u duidelijk te maken waarom we in die alkracht of God of hoe je het noemt de eenheid pas werkelijk kunnen bereiken wanneer we ophouden onszelf te zijn als tegenstelling tot al het andere. Pas wanneer we een aanvulling worden van anderen, dan ontstaat er de werkelijke verwantschap en dan praten we ook niet meer over broederschap of zoiets. Dat zijn mooie menselijke termen net als naastenliefde. Onze vriend Henri heeft het eens heel mooi gezegd, die zei namelijk: Christelijke naastenliefde is de naastenliefde die een Christen van zijn naaste meent te mogen verwachten om Christes' wil. En zolang dat zó is, bestaat ze niet. Wanneer ik een hemel wil verdienen en daarom goede werken doe, nou ja, dan kan ik beter meteen naar huis gaan. Het vaderhuis. En er zijn mensen die werken met hun lichaam en met wat vroomheid. Heb ik het recht om een goede kamer in de hemel te bespreken, want in het huis des Vaders zijn vele woningen, maar iedereen wil een villa. U hoort de dodendans op de achtergrond. Nou, ja, het is een stemmende viool, maar zo begint het ook, dans macabre.

Dus realiseer je je goed. Je kunt niets kopen, je kunt niets verwerven, je kunt alleen iets zijn. En het zijn drukt zich niet uit in verschillen. In verwantschap. Ja, ik probeer het allemaal zo duidelijk mogelijk te maken, misschien dat ik daardoor te onduidelijk ben. Maar dat is dan typisch menselijk, want ik ben tijdelijk totde heer afgedaald. Oh nee, maakt u zich geen zorgen. De kinderen zijn de genieën van morgen, hopen we. En de oudjes, die moeten het doen met wat ze hebben, totdat ze eventueel reïncarneren of opnieuw kunnen beginnen.

Maar wat ik eenvoudig wilde zeggen is dit. Wanneer je gaat leren wat een verwantschap is, dan kun je die ook gebruiken. Er zijn mensenvoor wie elke machine goed werkt voor hen, terwijl anderen hem niet eens aan de praat krijgen. Waarom? Omdat zij zich verwant voelen met de machine. Er zijn mensen die de toekomst lezen in koffiedik en theebladeren, tarotkaarten of wat dan ook. Dacht u nou werkelijk dat die kaarten of theebladeren of koffiedik aan het woord waren?

Welnee, maar er is een harmonie waardoor een wet van schijnbaar toeval kenbaar wordt en die wet beleef je en die interpreteer je. Dat zijn zaken waar de mens aan voorbij gaan. Wanneer je ziet dat iemand een ander de hand oplegt en geneest, gebeurt ook nietwaar, dan kun je zeggen dat is de kracht des heren. Maar is het niet veel meer een mens die even zichzelf verliest in het lijden van een ander. Dat zijn de punten waar je altijd mee bezig moet zijn. Natuurlijk, het is een nieuwe tijd en het wordt ondanks alles toch weer een roerig jaar. Wanneer is het jaar niet roerig. En daar gaan weer een paar boortorens extra, o, we krijgen nog wel leuke aardbevingen en er is wat vulkanisme, waarschijnlijk zelfs in Italië. Dat is leuk, vlakbij, dan kunnen we tenminste gaan kijken. Maar waarom zou u er zich toch druk over maken. Alles verkeert in een staat van gisteren. Dat wil zeggen dat de uiterlijkheden veranderen. Maar het wezen, de kracht waaruit dit alles voortkomt, is en blijft dezelfde. Zolang als u verwant blijft met die kracht, kan die geest in u een zorg zijn.

U leeft gewoon verder. En dan moet u niet denken dat overal de machtige helpers voor u klaar staan. Er zijn er wel die u willen helpen, natuurlijk. Maar denk niet dat ze overal zo staan....Realiseer je je heel gewoontjes, dat u het zelf zult moeten doen, dat u verder leeft. En dan moet u niet zoeken naar iets wat de verantwoordelijkheid overneemt, maar u moet openstaan voor alles wat om u heen is. En dan pas spreekt de

En als u dan eventueel niet verder kunt, nou ja, komt u weer op aarde terecht en misschien dat u dan terecht komt in het jaar drieduizend, waar u dus een kaal hoofd heeft dat u bedekt

met een soort, ja hoe zou ik zeggen, een soort trechter en u heeft metalieke kostuums aan, als u wat aan heeft en het is allemaal heel leuk, maar als de maatschappij verandert, als de mensen veranderen, verandert dat de kern van de mens? De kern van de mens is van het begin tot het einde een en dezelfde kracht. Dat wat we "ik" noemen is het bewustzijn wat er omheen ontstaat. Een bewustzijn dat tot erkenning van details komt en uit die details verder grijpend en verder bouwend, dan zich uiteindelijk in moet voegen in een heelal, in een wereld waarin alles mogelijk is en alles denkbaar is. Een wereld met honderduizenden planeten, waar ook leven is. Er zijn er veel meer. Er zijn sterren die sterven en die pas geboren worden. Een heelal waarin de hoogste techniek en het allereerste levensbegin naast elkaar aanwezig zijn, uiting van een en dezelfde kracht. En pas wanneer je in staat bent in de ander de kracht te erkennen en je daarmee één te gevoelen, kun je verder gaan. Iets anders is niet mogelijk. Kijk, wanneer u dat allemaal aanvaard hebt, dan komen we aan het springende punt: wanneer ik de kracht in mijzelf gevoel, niet erken, gevoel, dan is het aan mij om met die kracht te werken en die kan ik uitzenden als gedachte. Ik kan ze uitzenden als directe kracht. Ik kan ze uitzenden als empathie, als een meeleven. Het dragen van het lijden en de zorgen en de onmogelijkheden die in het leven van anderen bestaan. Het is niet wat je menselijk gezien hebt of bereikt, maar wat je betekent in en voor anderen. Dat is het enig blijvende, het enige onvergankelijke, omdat het steeds een weerspiegeling is van de kracht die in alle dingen voorkomt.

Nu denkt u misschien: o mijn God, hadden we die geest maar zelf geen eigen onderwerp laten kiezen. Nou ja, u hebt het nu eenmaal gedaan en dan zit u eraan vast ook. De opbouw van de werkelijkheid, wat u de werkelijkheid noemt, is in feite niets anders dan een kleine verzameling uit een oneindig aantal mogelijkheden die we tot onze tijdelijke werkelijkheid benoemd hebben. En wie dat zich realiseert, die zal ook zeggen: ach, lieve mensen, waarom zo dadelijk Kerstmis nietwaar, vrede op aarde voor hen die van goede wille zijn. Nou ja, kom ik er ook nog een hoop aan tekort hoor, maar goed, er zijn er nog al wat van goede wille. Maar wat is de goede wil, wat is van goede wille zijn, dat is zeker niet als de farizeeër op je borst kloppen en zeggen: o Heer, wat dank ik u, dat ik niet ben zoals die ander. Want wie werd uitverkoren, de tollenaar. Ik zeg ook niet, och, die mens zondigt. Ik zeg alleen, in dit geval ben ik niet harmonisch met die mens, dus dan moet ik anders bezien.

Zeg ook niet tegen uzelf: o, ik ben een grote zondaar. Hoeveel mensen doen dan niet. Ze zeggen altijd, met de ouderdom komt de vroomheid. Zoals ze ook bij ons..vroeger zeiden: ach weet u, ze beginnen in het horizontale vlak en als ze niet meer aantrekkelijk zijn, huwen ze en wanneer die man ze verveelt, dan beginnen ze de vrouwenbeweging, de drangbestrijding en wat dies meer is. Want dan strijden ze voor het goede, omdat ze van het slechte meer dan genoeg hebben. Ja, lach erom, maar het is zo. Hoe vaak is het niet zo, dat mensen eigenlijk anderen veroordelen, terwijl ze net zo zijn geweest. Die jeugd van tegenwoordig. Grootmamma, was u vroeger nooit in het bos. En als pa niet thuis was, deed u nooit iets stouts? Slaap erover, ik ben netjes getrouwd, ik heb het nageslacht voortgebracht, maar veroordeel dan een ander niet, die zijn leven begint en die ook zoekt. Veroordeel niet, anderen kunnen anders denken, hun wereld kan er anders uitzien dan de uwe. Respecteer dat zover dat mogelijk is. En heb de mens in hen lief, zelfs wanneer u hun uiting en hun daden niet kunt aanvaarden. Kosmische harmonie is niets anders dan de samenzang van alle dingen, de samenklank waarin alles opgaat. Het is het versmelten van vogelzang met het gemommel van de donder. Dat is de kreet van een kind en een stervende zucht van een ander, samen vermengd tot één erkenning van bestaan. Als u dat kunt accepteren, dan behoeft u niet zoveel lawaai te maken natuurlijk, maar ook daarin schuilt een mening en een bedoeling.

U moet gewoon denken, mijn leven is mede voor anderen. Ik besta alleen als mens, omdat er andere mensen zijn. En als mens heb ik mijn betekenis voor anderen door mijn mens zijn en mens blijven ook ten aanzien van die ander. En ik denk dat u daar inderdaad een antwoord hebt op de vraag wat Aquarius gaat betekenen. Een groeien naar gezamenlijkheid, o niet naar vrede op aarde. Vrede op aarde is niets anders dan een zo zoete slaap dat ze uiteindelijk door die dure nachtmerrie komt. Maar het is het gezonde leven, het samenwerken van alle delen van de mensheid, zoals de cel in een lichaam samenwerkt. Elk mens zijn specialisme, maar ook elk met zijn betekenis voor het geheel. Kijk en als ik daarmee misschien open deuren heb ingetrapt of misschien zere tenen heb geraakt, vergeef me maar. Ik ben dan wel een geest, maar ik kan me ook alleen maar menselijk uitdrukken op het ogenblik. En ik kan u geen

beelden geven van een totaliteit die in zichzelf alles omvat, ook wanneer ik er zelf soms in weg schijn te sluipen.

Ik heb u getracht in die woorden en met alle onvolkomenheden duidelijk te maken wat u zelf bent en wat u kunt zijn. De wijze waarop u zelf zonder meer een oplossing kunt vinden, verwijder conflicten met de wereld, niet door ze tot ontkennen, maar door ze te aanvaarden en te trachten daarin de medemens toch te zien en te vinden. Ik heb getracht u duidelijk te maken wat Aquarius is. Zeker, broederschap, natuurlijk, maar dan niet in de zin van :och, wat zijn we allemaal lekker harmonisch, wat zijn we samen lekker uitgeflipt. Daar lijkt het dan op, als je er mensen over hoort praten. Maar gewoon, leren leven met en voor anderen. Leer je eigen aansprakelijkheden en verantwoordelijkheden te dragen en voor jezelf te zorgen en daar waar je tekort schiet, zul je hulp mogen aanvaarden. Waar een ander tekort schiet, zul je verplicht moeten voelen om die te moeten helpen. Door de gezamenlijkheid ontstaat een groter begrip van de God die in alle dingen leeft en daaruit ontstaat de kracht waardoor de mens misschien eens kan worden een van de belangrijkste factoren in de aardse natuur, niet meer de vernietiger of zelfs maar de bouwer, maar eerder de instandhouder. Het wezen dat meeklopt met het leven van de aarde, dat resoneert met de gang van de zon en maan. Het wezen dat zichzelf wordt door deel te zijn.

Als u commentaar hebt, gaat u nu u gang. Alles behalve verwijten over de keus van het onderwerp, want dat hebt u aan mij overgelaten.

❖ *.....over de mensheid, over de ontwikkeling van de mensheid als geheel.....*
Geestelijk gezien, ja, het is ook heel begrijpelijk. Kijk, wanneer u zover bent gekomen, dat u een grotere werkelijkheid kunt aanvaarden en beleven, dan neemt u toch ook niet als u goede ogen hebt een ooglapje. En wanneer u goed kunt lopen, dan bent u dwaas als u alleen maar rijdt. Begrijpt u wat ik bedoel?

❖

Wat ik gezegd heb geldt voor elk mens individueel. U kunt dus nooit zeggen, die ander moet het eerst maar eens doen, u moet het zelf zijn. En daardoor leer je en wanneer je genoeg geleerd hebt, dan zul je op een andere wijze verder bestaan, dan zul je niet meer mens worden. Met de belastingen van deze dagen lijkt mij dat voor u een prettige belofte. Want ik heb gehoord in Nederland is men in zijn beurs gevoeliger nog dan in zijn geweten, dat wil wat zeggen. Goed. Ja, u niet, u bent geen rasechte strijder in Nederland, natuurlijk. Ik doe maar net of het voor u niet geldt. Goed.

❖ *Waarom is het spoor van de mens, veel gedachtes en gevoelens eromheen, het volledig loskomen beschrijft, zijn een van de moeilijkste dingen die te bereiken zijn.*

Het is alleen dan te bereiken wanneer je niet met jezelf bezig bent. Maar een mens is nou eenmaal een egocentrisch wezen. Hij beschouwt het zijn vanuit zichzelf, schept dus een eigen stand temidden van een andere, de tegenstelling waarin hij zich begeeft en uiteindelijk is hij voortdurend bezig om die wereld te meten zonder te beseffen dat hij eigenlijk mede zichzelf omschrijft. Dus jezelf vergeten, dat is eenvoudig niet meer ik, niet meer bewust denken. Laat de gedachte maar dolen, wees rustig, wees stil, dan blijkt dat het veel gemakkelijker is om los te komen dan u denkt. De meeste mensen die los willen komen, proberen het krampachtig. En krampachtig betekent enorme lasten te moeten verzetten. Volledig relaxed, volledig ontspannen zijn en niet meer bezig zijn met de wereld. Dit is de eenvoudigste methode om dit gevoel van eenheid en daardoor de verbintenis met de totale kracht te bereiken.

❖ *Moeten wij passief zijn zonder te oordelen of te veroordelen?*

Oordelen en zelfs veroordelen schijnt in een mensenmaatschappij onvermijdelijk te zijn, maar waarom zou u dat doorzetten in uw innerlijke wereld? Want alle oordeel is het scheppen van tegenstellingen, een verdelen van de kracht en de eenheid, terwijl je juist door niet te oordelen versmelt met de kracht om je heen.

❖

U moogt zien, u moogt horen, u moogt constateren zover als u wilt, mits u beseft dat dit een persoonlijke visie is, dat het een persoonlijk oordeel is, dat niet allen met u zullen delen. Dan kunt u zeggen, hiermee bepaal ik mijn houding, mijn visie. Maar u kunt niet meer zeggen, dit is dus de juiste houding voor iedereen. Je kunt niet bepalen wat juist is voor de ander. Je kunt alleen bepalen wat juist is voor jezelf krachtens het besef dat je bezit en daarnaast deel

hebben in die kracht en als zodanig uiting worden van een kracht, die u niet kunt begrijpen, die u niet kunt omschrijven, maar die u ervaart. Voldoende?

❖ *Denkt u dat die wenselijk geachte transformatie van concurrentie en eigen belang, denken naar samenwerkingsdenken tot stand komt door die gesternte-invloeden van Aquarius of meer door een noodzakelijk geachte begripsverruiming, eventueel behoefte of door sociaal economische noodzaak?*

Nou, mag ik een tegenvraag stellen? Het is nogal koud buiten, het wordt kouder trouwens, is het dwaas dat de mensen dan geen korte mouwtjes meer dragen, maar wel een trui aantrekken? En moeten we nu zeggen dat dat bepaald wordt door het weer, dat is ook niet waar. Het wordt bepaald door hun besef van het weer en een poging voor henzelf een zo aangenaam mogelijke situatie te scheppen. Nietwaar? Nou, op dezelfde manier zou je dat kunnen zeggen voor Aquarius, natuurlijk het concurrentiedenken en zo neemt meer toe dan af, maar concurreren is vechten tegen je gelijke en daardoor in je mogelijkheid tot het bereiken van iets bijzonders ten onder gaan. Concurrentie dat betekent dat je hetzelfde wasmiddel van vroeger met minder vulstoffen nu als een nieuw wonder lanceert, maar wel dezelfde chemicaliën bij blijft mengen, omdat je immers net zo wit kunt wassen als een ander. En ik denk dat zal in de mensheid nooit verdwijnen. Natuurlijk, het gaat allemaal ergens om erkenning. Ook bezitsdrang is ook een behoefte om zich als het ware boven anderen te plaatsen. Machtsdrang precies hetzelfde. En ik kan mij voorstellen dat steeds minder mensen daar respect voor zullen hebben. Dat men dus op een andere manier betekenis probeert te krijgen voor die ander om zich de meerdere te voelen. Maar het zoeken naar een meerwaardigheidsbegrip voor het eigen ik lijkt mij, gezien de samenstelling van de mensheid, een factor die nog tot verre na Aquarius blijft bestaan. Voldoende?

Ja, vrienden, en u viel allen in zwijgen. Het orkest is heengegaan, de dominee's komen kennelijk net langs. Dus laten we zo langzaam maar zeker aan dit eerste deel maar een einde maken. Mag ik dan van mijn kant ook, het zijn persoonlijke opmerkingen, natuurlijk, ze komen uit mijn besef, mijn visie van de wereld en die hoeft niet de uwe te zijn. Ik denk dat de mensen, wanneer ze beseffen hoe gevaarlijk het is voor hen om niet goed te zijn, goed te zullen worden. Goedheid wordt geboren uit angst, ze wordt tot een gewoonte, vanuit gewoonte kan ze beseft worden en vanuit het besef wordt ze eerst werkelijk geboren. Dat is een verandering die u elke dag en overal om u heen kunt zien. Maar vergeet niet dat menselijk bang zijn ontzettend fel reageren op dingen die eigenlijk helemaal niet gevaarlijk zijn. Er bestaat op het ogenblik een reeks van fobieën, waarbij men bang is voor industrie, verkeer, voor politiek zelfs, voor atoomkracht enz. enz. Dat fobisch denken wordt uit angst geboren, maar het kan de mensen wel helpen om een juistere visie te vinden, om juistere krachtbronnen aan te voeren, om met elkaar de gevaren van de samenleving te verminderen en gelijktijdig i.p.v. een opgelegde solidariteit in de gemeenschap werkelijkte ontwikkelen.

Wees niet bang wanneer u veranderingen ziet. Deel de angsten en vooroordelen van anderen niet, als u er even aan kunt ontkomen, maar wees met uw hele wezen bereid anderen te helpen zogoed als u kunt. Wees niet bang zelf te leven en geef de anderen dan ook het recht om te leven zoals zij willen, zoals zij zijn. En leer ten laatste dat, omdat je eigenlijk niet werkelijk bezit, zodra je dood gaat, dan gaat het naar de kinderen of de man, vrouw of wat dan ook, de verre familie en de staat slikt er een aardig percentage van in. Dus je hebt het niet werkelijk, je kunt niets wezenlijk en werkelijk bezitten. Maar met dat wat je tijdelijk bezit, kun je uiting geven aan dat wat je innerlijk bent. Als je daarin slaagt heb je de geest van Aquarius te pakken en heb je ook de juiste weg gevonden, dacht ik. Niet alleen maar toekomstige tijden van de mensheid, maar een geestelijk bestaan, waarin de wijsheid van het begrip zo groot wordt dat mens worden niet meer noodzakelijk is en de verwantschap met allen die nog zo zijn desondanks gevoed wordt en blijft bestaan.

Mag ik hopen nu in deze toestand, wanneer het u past natuurlijk te ontvangen. Dan zullen we gezamenlijk vanuit de geest misschien heel veel in orde kunnen brengen op aarde, gewoon door onze gedachten, maar ook onze krachten en onze genegenheid voor al het bestaande uit te storten over de mensheid

VRAGENGEDEELTE

Zo goedenavond, vrienden, het tweede gedeelte: u vraagt, wij proberen er niet omheen te draaien voorzover de antwoorden bekend zijn.

- ❖ *Vlak voor het overlijden treedt bij iemand het verschijnsel van "het gebroken oog" op: pupil en iris lopen door elkaar (zitten niet meer op hun vaste plaats). Misschien ging de persoon over naar een coma-achtige toestand. Wat later, -na het overlijden-, blijken pupil en iris weer naar hun oude plaats ("de juiste stand") gekeerd te zijn. Begrijpt u wat hier gebeurd is (het was een persoon van ongeveer 80 jaar)?*

Ja, het is niet het werkelijk door elkaar lopen, maar het wil alleen zeggen absoluut ontregeld zijn en wegvallen van de druk van het oog... en het resultaat is dan dus dat het oog iets platter wordt en dat daarbij niet meer duidelijk is helemaal wat dit nog dit is, wat iris en wat pupil is. En het eindresultaat is wanneer eenmaal de dood intreedt, dan stabiliseert de druk zich en dan komt dus het oude verschijnsel van het oog weer naar voren. Voldoende? En dan kunnen we allen geestelijke bijbedoelingen bij bedenken, we kunnen heel rustig zeggen dat een dergelijk verschijnsel optreedt dus, inderdaad, wanneer een coma-achtige toestand bereikt wordt, heel vaak onderstreept door een verzwaard ademhalen.....en wanneer de overgang dus eenmaal compleet is, dan zijn alle drukverschijnselen weer geëgaliseerd. Zelfs het ontlasten van darm en blaas houdt dan weer op, dan krijg je dus de toestand waarin het weer normaal is.

- ❖ *Liepen de monniken van de Ge-lumpa werkelijk 35 km per uur, of figuurlijkerwijs is "heel snel"! Hoe lang hielden ze dit vol; in welke condities gebeurde tijd; en in welke tijd. Wat was hun geestesgesteldheid; zijn er mensen die dit nu nog kunnen; waarom toen wel?!*

Ja,bestaat niet.....is een Tibetaanse aanduiding voor monniken, die geleerd hebben een bepaalde stand aan te houden: ze brengen zichzelf als het ware in trance, waarbij ze niet meer weten dat hun voeten bewegen. De voetbeweging is springend, maar aanmerkelijk sneller dan bij een normale gang. Hierdoor gaan ze zo licht over de grond dat ze zelfs geen grashalmpje zouden knakken en inderdaad snelheden bereiken, die tussen de vijf en achtmaal de normale loopsnelheid van de monniken betreffen. Ze kunnen dit meerdere uren achtereen volhouden zonder dat er werkelijke vermoeidheid ontstaat. Het wonderlijke is dat ze dan gaan zitten, ademhalingsoefeningen doen en na ongeveer een uur voldoende hersteld zijn om weer een dergelijke afstand af te leggen.

- ❖ *Het is niet conditieafhankelijk, van klimaat of zo?*

Het wordt niet door het klimaat bepaald, maar het wordt bepaald door een bepaalde wijze van ademhaling die op de polsslag is gebaseerd en die zich wijzigt naarmate de polsslag zich wijzigt en dat betekent dat ze over het algemeen beginnen met een iets snellere ademhaling dan normaal. Daarnaast stabiliseert zich de druk op een wat lager niveau en dan zul je zien dat de ademhaling zeer diep en langzaam is. De monnik kijkt ook niet werkelijk, hij staart voortdurend naar de horizon en beweegt zich dus in een ritme wat op zijn hele eigen lichamelijke structuur is gebaseerd en daardoor kan hij zo'n grote snelheid behouden. Dergelijke mensen kunnen zelfs over water lopen, zij het niet over te grote afstanden. Ze kunnen met een zodanige voetsnelheid zich voortdurend afzetten dat ze ongeveer tweehonderd tot driehonderd meter over water kunnen lopen. Voldoende?

- ❖ *Zijn er nog mensen die dit doen of kunnen?*

Het is een scholing en de.....wordt dus in verschillende kloosters of werd in verschillende kloosters in Tibet onderwezen. Op het ogenblik is er nog zo'n dergelijke groep ik meen in Laos.

- ❖ *Kunnen de bijkomstige technieken, zoals het stimuleren van bepaalde chakra's.....van ondergeschikt belang aan de technieken van het in trance zijn?*

In hoofdzaak is het een vorm van zelfhypnose en gezien het geloof zullen ze daar veel mandala's bij gebruiken, maar de mantra zelf is dus niet de oorzaak van het verschijnsel; zij veroorzaakt slechts de toestand waarin de monnik het verschijnsel kan gebruiken, kan besturen.

- ❖ *Het is iets misschien iets anders, ik heb wel eens gelezen dat mensen zich kunnen verplaatsen door een concentratie dat dan opeens ergens anders als het ware is.*

Dit geldt wel voor een dubbel. Je kunt dus een astraal dubbel uitzenden en dat is vele malen ook in de wetenschap geconstateerd zelfs dat het bestaat. Er zijn vele gevallen van bekend, onder andere in Engeland en in Duitsland. In Nederland zijn zover mij bekend twee

.....groeperingen geweest en die zijn ook onderzocht. Het gaat er doodgewoon om een verplaatsing van de belangstelling plus het ik-begrip, maar het lichaam blijft gewoon in

❖ *Nee, ik bedoel dan dat het lichaam, ik denk dat het iets met bewustzijn te maken heeft.*
Nee, het lichaam wordt niet verplaatst. Wat u bedoelt is het zogenaamde transport. En het zogenaamde transport is voor menselijke wezens De samenhang gaat namelijk van het lichaam teloor en er ontstaan allerhande storingen. En om die weer in orde te krijgen moet je wel heel erg knap zijn of je moet volledig de techniek van dematerialisatie beheersen en pas wanneer je die kent en toe kunt passen op jezelf, kun je door een beeld in gedachten te nemen, inderdaad de rematerialisatie op de voorbepaalde plaats uitvoeren.

❖ *Was Rama (uit Ayodhia) een echt bestaande of fictieve figuur?*
Rama is een fictieve figuur, gebaseerd op een werkelijke figuur, zoals vele goden in de oudheid uiteindelijk hun naam en vaak ook hun omschrijving voor een deel ontleen aan vorsten, bijvoorbeeld priesters die werkelijk geleefd hebben.

❖ *Is de Oosterse zienswijze juist, dat een bedelaar anderen de mogelijkheid geeft "goede daden te verrichten" en hen dus ook niet hoeft te bedanken? Is dit ook basis van Krishnamurti's uitspraak, dat, wanneer een maatschappij het bedelen verbiedt, het dan met die maatschappij gedaan is (s.v.p. toelichting).*

Ja, ik dacht dat als je iets geeft, je dat niet geeft om een bedankje, maar gewoon omdat je voelt dat het geven voor jou goed of noodzakelijk is. Daarbij komt verder dat deze vorm van bedelarij voornamelijk door monniken wordt volbracht. En deze monniken staan geestelijk door hun gewaad en toestand van het ogenblik boven de normale burger, zodat ze hun inderdaad een dienst bewijzen door hun gaven te accepteren. Voldoende?

❖ *Betekent sterven, ook in geval van een gewelddadige dood, - zoals bij een kogel -, dat de geest met het sterven instemt (dat sterven zonder dat niet mogelijk is)?*

Ik geloof eigenlijk dat de geest er nooit mee instemt, maar zich dit alleen moet realiseren. Natuurlijk, in de totale bestemming kunnen we de punten vinden, de knelpunten waarop hetmogelijk is en dan spreken we van lot, maar wanneer u door een kogel gedood wordt en u realiseert zich uw dood niet of u aanvaardt ze niet, dan bestaat de kans dat u langere tijd aardgebonden bent of wat ook vaak is voorgekomen,Vietnam-veteranen, die gestorven waren dus, dat ze blijven zoeken naar een hoogte die ze moeten bezetten, ofschoon ze dus in een totaal andere wereld leven, doodgewoon, omdat ze het feit van hun dood niet kunnen aanvaarden. Dus de dood moet gerealiseerd worden en wanneer de geest ermee in zou stemmen zou die toestand nooit kunnen ontstaan. Voldoende?

❖ *Om tot volledige vrijheid te komen dient men zichzelf volledig onder ogen te zien, zowel in het bewuste als in het onbewuste deel, tot in de schuilhoeken van de geest (aldus Krishnamurti). Worden hier ook de onbewuste motieven, die uit vorige levens stammen en nog doorwerken, mee bedoeld?*

Het is een totaal van de inhoud, het is natuurlijk waar, wanneer je de totale inhoud van je bewustzijn kent, dan weet je ook wat voor jou juist is en dan ben je daardoor vrij.

Maar ik denk dat vrijheid eigenlijk bestaat uit de erkenning van je eigen praktijken. Onvrijheid is de wetten van anderen te leven. Vrijheid is de eigen wetten kennen en volgens die wetten leven, ongeacht de consequenties. Dat is mijn definitie ervan. Voldoende?

❖ *Wordt met "aardse fouten" in het hiernamaals volledig afgerekend en compensatie gevonden (op een geestelijke manier), of is daar soms een volgend leven voor nodig. Wanneer wordt alles na de dood afgewerkt, wanneer wordt dit naar een volgend leven verschoven?*

Jullie vragen onmogelijke vragen. Het zit gewoon zo, er is altijd een tijd van beschouwing, een tijd dat je geconfronteerd wordt met de meest saillante fragmenten van het leven dat je achter je laat. Maar daarin onderga je niet alleen meer je eigen reacties en gevoelens, maar ook die van de anderen die daarbij betrokken waren. Je word dus geconfronteerd met wat je werkelijk bent geweest en of werkelijk hebt gedaan.

En als u zegt, is dat een compensatie, ja, wanneer u een bewustzijn hebt dat in staat is zich verder uit te breiden en u aanvaard ook al uw eigen onvolkomenheden, dan hoeft u lang niet altijd terug te keren. Maar wanneer u weigert om te erkennen dat je fouten hebt gemaakt, dan is de enige manier om die kringloop te doorbreken eenIn het andere geval dan heb je

het idee dat je bepaalde dingen nog niet juist hebt gedaan of niet juist hebt erkend, dan zul je incarneren om diezelfde dingen nog een keer en juist te beleven en te doen.

❖ *Wanneer je dus weer probeert om gelijk die consequenties van je daden zo te beleven dat je ook voelt wat die ander voelt naar aanleiding van je daad, kun je dan dit soort.*

Nou, dan heb je afgerekend. Dan reken je gelijk af. Mits je natuurlijk bij een erkennen van gedaan onrecht dit probeert te compenseren, aan de persoon zelf bij voorkeur natuurlijk, maar als het niet kan aan een ander. Voldoende?

❖ *Je kunt mensen ontmoeten die alleen zichzelf zoeken en hun "ik" willen vergroten. Als je daarin teveel meegaat, word je "berooft" op zijn minst van aandacht en energie. Moet je een grens stellen. Zo ja, hoe dan? Voor de pauze sprak u over niet oordelen/veroordelen.*

Ik zou het zo willen zeggen: Op het ogenblik dat u beseft dat u voor een ander niets kunt doen of kunt zijn, is het dwaasheid om met die ander verder te gaan. Want u schaadt en uzelf en de ander. En als u dat begrenst, dan ,ja, dan bestaan er dus grenzen. Een mens die zeer egocentrisch is, kan soms geholpen worden om zichzelf beter te aanvaarden en te kennen. Maar wanneer dat niet het geval is, u ziet geen mogelijkheid dat tot stand te brengen, dan wordt u geconfronteerd met een voortdurende herhaling, steeds weer hetzelfde verhaal, misschien nu met andere argumenten, maar toch altijd weer hetzelfde. Als u daar niets aan kunt doen, dan kunt u toch beter ergens aan werken, waar u wel wat aan kunt doen.arbeid is altijd overbodig, wanneer er andere mogelijkheden bestaan. Voldoende?

❖ *Of het op aarde wel of niet goed gaat, heeft het enige invloed aan uw zijde?*

Ja, als het op aarde slecht gaat, dan hebben we een hele hoop last van alles wat we af komen halen. Als het op aarde wel goed gaat, dan krijg je zoveel bewusten over, dat wij rustig hier ruste gaan, hè, met de VUT bij wijze van spreken, omdat al die jonkies daar nog heel enthousiast aan het werk zijn. Dus inderdaad, wanneer het geestelijk gezien op aarde slechter gaat, dan betekent dat voor ons vaak meer werk. En geloof me, als je een oorlog hebt of een hongersnood hebt of wat anders en je moet daar zoveel geesten die op het ogenblik niet willen aanvaarden, proberen bewust te maken, dan werk je als geest een beroerte als je er nog een kunt krijgen. Dus, ja het maakt wel verschil uit, maar het verschil is eigenlijk onze activiteit en onze gevoelens van noodzakelijkheid. Hoe beter het op aarde gaat, hoe minder wij het gevoel hebben, dat het zo noodzakelijk is om er voortdurend mee bezig te zijn. Aan de andere kant leren we van alles waar we mee bezig zijn en worden we dus wel bewuster door hetgeen we doen, dus helemaal futloos rondlopen kan soms voordelen hebben. En dan met eenVoldoende?

❖ *Is een economie zonder winstgedachte denkbaar. Hoe ziet dat eruit?*

Ja, de economie is een theorie die is gebouwd op veronderstellingen die men probeert waar te maken, waardoor uiteindelijk een economisch geheel tot stand komt. Dus we moeten ons goed realiseren, een economie bestaat eigenlijk. Er is een ruilhandelsprincipe en hoe meer er verstedelijking optreedt, hoe meer dit geformaliseerd moet worden en krijgen we dus te maken met standaardruilmiddelen, of dat nu het stukje van een gouden ring is als in Rome nog tijdelijk het geval geweest is of dat het munten worden of dat het zo als bij u, hoe heet het, de giro-pinpas, zoals dat heet, zo'n pinnige naam, gebruikt. Het is dus een uitwisseling van ruilmiddelen. Op het ogenblik echter dat het ruilmiddel wordt gesteld als belangrijker dan datgene wat ermee verworven kan worden, dan komen we in een ziekelijke toestand terecht en dan komen we in een economie die nog in goudsbedragen rekent, maar niet meer in werkelijke prestatie, in werkelijke vooruitgang. En op het ogenblik dat dat het geval is, is wat u economie noemt eigenlijk al ziek, ofschoon het voor zichzelf waarschijnlijk zal zeggen dat het een grote economische vooruitgang is. Want een economische vooruitgang betekent over het algemeen dat er steeds meer geld komt en dat er steeds meer mensen steeds minder kunnen kopen. Duidelijk?

❖ *Had de geest al ervaringen in de astrale wereld voor ze haar eerste leven als mens (in de stof) begon? Komt ze dan tot de ontdekking dat men het Albewustzijn beter kan verwerven door naar de aarde te gaan?*

Nou, er zijn er die eerst als amoebe begonnen zijn, niet zo veel, maar er zijn er wel. En wat mij betreft, ik ben begonnen als een prehistorische katvis. En ik heb anderen die zijn pas begonnen als, ja, als kip misschien. En de eerste keer dat ze mens waren, waren het gewoon

kippen zonder kop. Ik bedoel maar, plantenleven, dierenleven, gebondenheid aan bepaalde elementen gaan meestal vooraf aan incarnaties van menselijke vormen. Voldoende?

❖ *Kunt u dat in uzelf terugzien, die eerste vormen van de katvis in uw evolutie?*

Ja, dat is mijn eerste beleving geweest, voor die tijd heb ik ergens anders gezeten, en daar verdwijnt de atmosfeer, dus. Toen moest ik op aarde incarneren en de enige vorm waarin ik mij toen thuis voelde was dus een waterwezen, en ja, en ik vermoed dat het dus een kwestie van hammetjes en kuitjes is geweest. In ieder geval, op een gegeven ogenblik was ik er en ik heb het nog aardig overleefd ook. Dus dat herinner ik mij wel ja, en als u eenmaal zover bent dat u een beetje vrij bent van de stof, dan zult u zich dat ook wel herinneren. Dan denkt u waarschijnlijk, god, ik wist niet dat ik eerst een krokodil en daarna een speenvarken ben geweest.

❖ *Kan de geest zich helemaal terug herinneren tot honderden jaren waar het voorkomt? Waar houdt het op?*

Wat mij betreft eigenlijk bij de stoffelijke vormen, maar er zijn er bij die zich herinneren in een toestand te zijn, waarin ze erkennen alleen nog maar dat er dingen waren die tot hen behoorden en dingen die niet tot hen behoorden en zover gaan ze dus terug. En dat moet dan heel dicht bij het begin liggen, dacht ik.

❖ *Er...moet iemand iets meer zich terug kunnen herinneren.....uit stukken ervaring.....*

Kosmologie is een poging om het menselijk onbegrijpen om te zetten in menselijk geloofwaardige termen, meestal gekoppeld aan persoonlijkheden die, zoals ze worden voorgesteld, niet reëel hebben bestaan, maar die wel een gezag geven aan degenen die hen als voorbeeld hanteren. Met andere woorden op aarde is God maar al te vaak een dwangmiddel dat de mens gebruikt om anderen naar zijn wil te zetten als hij niet over redelijke argumenten of macht voldoet of anderszins beschikt. Dat moet je gewoon accepteren, dacht ik. Kosmologieën zijn natuurlijk wel minder gebaseerd op feiten of mogelijkheden, maar in hoeverre ze volkomen reëel zijn. Bijvoorbeeld wij gaan altijd uit van de Big Bang, maar dat wil nog niet zeggen dat dat precies zo gebeurd is als de wetenschap dat veronderstelt, want wij zijn.... zelfs een dimensioneel evenwicht, waarbij dus een deel van uw energie altijd weglekt naar een soort tweede universum dat op het ogenblik in stasis is en wanneer die massa-energie te groot wordt, dan begint alle actie en uitstraling in dat Al steeds verder af te nemen en daar bouwt zich de spanning op, waar eerder een nieuwe creatie uit voort komt. Maar wanneer is dat nou de eerste keer gebeurd, dat weet ik ook niet.

❖ *Ja, maar omdat het toch een spirituele opvatting is: we komen uit het licht en keren uiteindelijk weer terug tot het licht. En ondertussen zijn we egootjes die zich verzetten tegen de ons omringende krachten om daarmee onszelf te beschrijven, maar wie heeft dan ontdekt, wie weet dat we inderdaad uit het licht komen en er naar terug keren. Misschien zijn we wel egootjes met een eeuwig geheugen of zoiets?*

Wat zegt het licht? Licht is datgene waarin iets kenbaar wordt, menselijk. De term het licht zegt dus eigenlijk alleen. Wij keren terug naar de totale erkenning van de werkelijkheid. Maar dat zullen we nooit volledig kunnen waarmaken, omdat we leven in wat wij werkelijkheid noemen, wat voor de helft een droom en voor de andere helft een misinterpretatie van feiten is.

❖ *Kunt u zelfs in uzelf terug zien of u voor die katvisfase misschien wel heel ergens anders in de kosmos een vergelijkbaar bewustzijn was of is hier niets van te zeggen?*

Dat kan ik niet meer terug vinden, zover ben ik niet. Maar onthoud u één ding: de boom der herinnering staat boven de kloof van de tijd. Zij die daaronder lang genoeg rusten, weten waar de tijd vandaan komt. Het is niet van mij, het is van Akbar de Grote. Citaten zijn soms erg met

❖ *In een T.V-programma werd melding gemaakt van een vrouw die voor haar dood reeds aankondigde dat haar lijk lang na haar heengaan nog in goede conditie zou verkeren. Zulks bleek dertig jaar later inderdaad het geval te zijn. (Het lijk was in een metalen kist opgebaard). Wat was hier aan de hand?*

Ik zou het niet weten. Ik ken het geval waar u het over hebt niet en het zou tamelijk dwaas zijn om daar een oordeel over te geven. Ik kan mij voorstellen dat iemand met voldoende geesteskracht, dus de ontbindende krachten die normalerwijze in het lichaam werken, als het ware stabiliseert en dat het daardoor behouden blijft, maar het kan ook een kwestie zijn van

temperaturen, van de juiste uitdroging enz. enz., Ik kan geen specifiek antwoord geven in dit geval.

❖ *Kan het geboortetrauma zelf ook oorzaak van sterven zijn?*

In enkele gevallen misschien, maar dat zal niet zo vaak voorkomen, denk ik. Het geboortetrauma is eerder het verlies van de herinnering aan de persoonlijkheid die je op dat ogenblik geestelijk bezeten hebt om over te gaan naar een beperkt bewustzijn dat zichbepaalt en dat is een hele schok. En ik kan mij voorstellen wat daar levensverwerking in enkele gevallen uit voortkomt, maar dat zal zeker niet bij de meest bewuste zijn. Voldoende?

❖ *Hoe lang duurt het*

Nou, voor zover mij bekend is de kortste termijn over het algemeen tien tot twaalf maanden en de langste termijn ons bekend is op het ogenblik ruim zeventienhonderd jaar. Dus, die tussenincarnaties ligt... of gelegen hebben. Wat uiteindelijk mogelijk is, ja, het kan zijn dat het tienduizend jaar overheen gaat en dat iemand dan, maar dat zal meestal een bewuste zijn, de behoefte gevoelt om weer te incarneren om een bepaalde taak te vervullen. Maar degenen die sterk verbonden zijn aan eenzijdige voorstellingen zullen over het algemeen een langere tijd tussenincarnaties hebben dan degenen die normaal zijn. Voor de doorsnee burger kunnen we uitgaan van een periode tussen ongeveer tachtig en honderdtwintig jaar. Voldoende?

❖ *Kan een mens zodanig in zijn levenssfeer dat hij de hele dag.....*

Nee, dat kun je niet, de hele dag gaat niet, want dan ben je geen mens meer.

❖ *.....energieën,....instellen..?*

Het is eigenlijk heel eenvoudig. Wanneer je die toestand eerst bereikt hebt een paar keer, dan zijn er meestal omstandigheden waardoor dat goed ging en mogelijk werd. Later blijkt dat alleen die voorstelling van de omstandigheden voldoende is om de toestand, zij het voor een korte tijd, weer te doen ontstaan en dan is het inderdaad mogelijk om weer op korte termijn bij te praten.

❖ *.....*

Het is iets wat herhaald moet worden, omdat de energieën die u gebruikt van een ander niveau zijn, zeg maar van een ander trillingsgetal dan uw eigen. En wanneer die energie te lang bij u blijft, wordt ze overgezet in uw eigen trillingsgetal ofwel ongericht uitgestraald, wanneer het teveel is.

Daar moet je dan dus elke keer weer opladen. Voldoende?

❖ *....wat u zegt ongericht uitgestraald, wat houdt dat in? Is dat verkeerd?*

Nee, dat is niet verkeerd. Maar het wil alleen zeggen dat je eigen wil en bezorgdheid dus geen grote invloed heeft op die aura van energie die je dan geeft.

❖ *Waar gaat die kracht heen?*

Die lost zich weer op. Misschien dat ze anderen bereiken of dat ze opgaat in de atmosfeer of in planten of in de bodem, overal mogelijk.

❖ *.....of moet je daar ook wel voor mediteren?*

Ja, je moet er toch wel voor mediteren, denk ik, maar werkelijke naastenliefde is ook een vorm van zelfvergetenheid en op het ogenblik dat je je zelf vergeet, bereik je eigenlijk die toestand al voor een groot gedeelte en zul je dus in aanraking zijn met energieën, je neemt die dan wel niet in jezelf op, je hebt dus geen grote reserves, maar op dat ogenblik kun je ze wel gebruiken. Maar wil je dus werkelijk die energieën opslaan, dus sterker worden dan normaal, zonder dat daar krachten buiten je noodzakelijkerwijze eerst voor worden opgeroepen en aangetrokken, nou ja, dan moet je dat ook regelmatig doen.

❖ *Hoe lang, een paar minuten?*

Zolang totdat u die toestand bereikt hebt. Ja, we hebben er allerhande omschrijvingen voor. Heeft u wel eens gehad dat u gewoon onder een boom lag, kijken naar bewegingen van bladeren, totdat je het gevoel had dat je zelf meewarrelde met bladeren, zoiets is het. Je krijgt een gevoel van los zijn van jezelf, er is eigenlijk niks meer. Je bent wel ergens bezig met iets, maar de betekenis ervan ontgaat je zelfs. Die toestand moet je bereiken en heel vaak kun je dat doen, door bijvoorbeeld je voor te stellen dat je naar wolken kijkt en zo of je gewoon voor te stellen dat je dus innerlijk leeg bent, dat ligt aan jezelf en op een gegeven ogenblik krijg je dan het gevoel van ontdruktheid. Er zijn mensen die kunnen dat doen terwijl ze bezig blijven,

maar die zijn dan op dat ogenblik automaten. Ze reageren automatisch volgens hun instincten en hun inhoud, maar ze zijn er zichzelf niet of niet volledig van bewust. En het is dus het bereiken van die toestand dat erg belangrijk is en het herhalen van die toestand. Wanneer u elke keer, wanneer die toestand bereikt is, u realiseert welke omstandigheden waar, voordat u tot die concentratie kwam, dan zult u ontdekken dat het imiteren van die omstandigheden maar beter nog het je intens voorstellen van die omstandigheden, de sleutel vormt voor het steeds sneller bereiken van deze toestand en daarmee de eenheid als het ware met de alkracht. Voldoende?

❖

Ik zou zeggen het is praktisch een vorm van zelfhypnose. Je brengt jezelf dus buiten de wereld en redelijke dingen zijn daarbij niet meer van belang, omschrijvingen, tegenstellingen, niets is meer van belang, alleen het zijn en dat wordt niet meer als ik omschreven, maar gewoon aanvaard.

❖ *Mag ik wat vragen, waar blijft de eigen kracht, ieder mens heeft toch eigenlijk een eigen kracht?*

Ieder mens heeft een eigen kracht, maar uw eigen kracht is afgestemd, meestal in drie of vier niveaus, dat zijn dus bepaalde trillingsgetallen en wanneer men werkt vanuit een bepaald gebied in het eigen bewustzijn, dan kan u daarmee de kracht van zo'n trillingsgetal dus activeren, uitstralen, aan anderen overdragen en wat dies meer zij. Maar dit is uw eigen kracht.

❖ *Je kan die dus aanvullen door de meditatie dus, de energieën die je opvangt van buitenaf.* Ja, dan vul je dus je eigen energie aan. Maar het mooie is, wanneer u komt tot werkelijke zelfvergetelheid, dat dus de energie niet meer beperkt is tot uw eigen niveaus en dat dus niet alleen op die gebieden waar u sterk bent en uw kracht gebruikt kan worden, maar op elk terrein.

❖ *Is voldoende zelfvergetelheid en eventueel hypnose identiek aan zelfhypnotische processen bij bijvoorbeeld dit medium of is er nog wel verschil?*

Daar is nogal enig verschil tussen. Het medium stelt zich beschikbaar en zodra je maar in de buurt bent, gaat hij er als een haas vandoor om te kijken of hij iets leuks kan beleven of misschien iets nuttigs kan doen. Hier is dus sprake van een splitsing van het bewustzijn. Het stoffelijk lichaam blijft achter en is hanteerbaar, wordt door een ander gehanteerd, terwijl het eigen bewustzijn elders bezig is en dus energieën op een geestelijk niveau, behorend tot de persoonlijkheid kan gebruiken. Dus daar hebben we iets heel anders, het is geen zelfvergetelheid.

❖ *Het doel van het leven wordt vaak bewustzijn genoemd. Egoïsme en instinctief kunstmatig neigingen overwinnen om in onzelfzuchtigheid en vredelievendheid e.d. uiteindelijk opgaan in groter.....Wat is het bewustwordings- of leerproces van primitieve dierlijke fasen van de evolutie?*

Het erkennen van rechten en het respecteren van de rechten van anderen. Daarnaast het beleven van vreugde en pijn. Werkelijk verdriet komt niet zo vaak voor. Huisdieren kennen dat meestal wel, in die omstandigheden, het handhaven van jezelf, de vreugde van het bestaan. Gewoon hardlopen voor een hond of een kat of een paard is een vreugde. De lichamelijke beweging dus, de activiteit is een emotie en deze emotionaliteit plus beperkte redelijkheid, beperkte erkenning die we bij het dier vinden, vormen dan tezamen een voorbereiding op het aangaan van bindingen met anderen. En ben je eenmaal zover dat je in die binding jezelf ziet in je functie of in je toestand, dan ben je ook rijp om mens te worden en het verschil van de menselijke bewustwording is dat de mens naast het beschouwen van de wereld ook nog de mogelijkheid tot zelfbeschouwing heeft, wat bij het dier praktisch niet aanwezig is. Voldoende?

❖ *U zei dat u vroeger ook in vorige levens als een dierlijke fase geïncarneerd bent. Heeft u dat toen bewust gedaan?*

Ja en nee. Ik heb een voorstelling van leven en ervaringen, tamelijk vaag, heb ik begrepen toen, maar ik had hem. Daarnaast had ik een beeld van levenscondities, van iets wat aangenaam was en ik zocht dus een levensvorm die dat aangename beloofde.

❖ *Had u toen ook als mens geleefd?*

Er waren toen nog geen mensen op aarde, dus dat lijkt mij moeilijk, maar, als ik het gekund had, dan denk ik niet dat ik op dat ogenblik er belangstelling voor gehad zou hebben.

Je zoekt een bepaald milieu als het ware, een bepaalde manier van functioneren, zeg maar emotionaliteit. En de menselijke verschildt zover van dat van een vis, dat je eigenlijk moet zeggen: ja, er is geen vergelijk mogelijk. Niemand die het ene kiest, zal het andere niet kiezen. Natuurlijk, er zijn ook mensen die glibberig zijn als een aal of koud als een vis, weet u wel, maar dat is dan maar beeldspraak. Maar ze hebben wel degelijk gekozen voor menselijk bestaan en menselijk milieu en hoe bewuster je wordt, hoe groter je selectiemogelijkheden worden bij je keuze. Men zegt wel eens de vol ingewijde die incarneert, weet reeds geslachten lang welke persoonlijkheid, welk milieu, welke mogelijkheden de incarnatie..... En iemand die pas incarneert, nou dat is iemand die op het station komt, de trein ziet staan en instapt zonder te weten of hij nou naar Groningen gaat of naar Amstelveen, of Alkmaar of Vlissingen als u wat anders wil. Voldoende?

❖ *Kan een eerdere bewuste eigenlijk van te voren zien of de vrucht mannelijk of vrouwelijk is?*

Dat is te zien, omdat wanneer je je merk zet, dan is de eerste celdeling aan de gang en in de chromosomen zit een bepaald kenteken dat zich als een soort straling kenbaar maakt, niet dat het blauw-rose is of zoiets, maar er is dus een signaaltje en je kunt dus wel weten of je man of vrouw zult worden. Er zijn er ook die letten er gewoon niet op, die komen dan ook wel eens verkeerd terecht, maar als je er op let, dan kun je dat inderdaad kiezen.

❖ *Is de aard van de psychosebijvoorbeeld te tastbaarheid of openheid in de aura te manipuleren of anderszins?*

Ja, wat noemt u een psychose? Er zijn namelijk vele verschijnselen, sommigen daarvan noemen we psychose, anderen noemen we manisch depressief enz. enz., maar over het algemeen kun je dit zeggen: wanneer er een psychische afwijking is, kan de oorsprong liggen in het onderbewustzijn of in een factor van buitenaf. Is het het onderbewustzijn, dan kunnen we alleen proberen om de patiënt te helpen zich meer bewust te worden. En dat betekent dat we proberen het onbewuste a.h.w. te versterken zonder gelijktijdig het waakbewustzijn te versterken en hier komen dan dromen uit voort etc. en dat kan wel helpen. Zijn er invloeden van buiten bij een psychotisch gedrag betrokken en dat is mogelijk vanaf de aanhechting af bij wijze van spreken, dan kunnen we dus door de aura eerst af te schermen en daarna de chakra's op de juiste wijze te behandelen over het algemeen redelijke resultaten verwachten.

Hoe we het doen? Afschermen doen wij door in gedachten of met de handen passes te maken zodat een soort afscherming of eivorm ontstaat. Wij stellen ons voor dat dit ei een eigen stralend licht heeft en dit vormt dan inderdaad een afscherming tegen krachten van buiten. Wanneer we verder het chakrum willen behandelen, hou er dan altijd rekening mee dat de laagste chakrum's het eerst moeten zijn geactiveerd voor we de hogere chakra's verder kunnen ontplooien. We doen dit door ze in te stralen en bij die instraling op te letten of er bij ons een bepaalde prikkeling, soms ook warmte of kou, kenbaar wordt die onevenwichtig is. Is er sprake van een onevenwichtigheid, dan zullen we altijd van koud naar warm of van sterk prikkelend naar bijna passief gaan. De beweging wordt meestal tegen de klok ingemaakt, maar dat kan wel eens gewijzigd worden; het ligt namelijk ook aan uw eigen voorstellingsvermogen.

Hogere chakrum's moeten niet geactiveerd worden, ze kunnen hoogstens ingestraald worden, maar je moet ze niet verder ontplooien, omdat bij een verdere ontplooiing signalen ontstaan en eventueel krachtsverhoudingen die een psychotisch iemand zeker niet aankan. Ga over het algemeen niet verder dan het borst-chakrum, in enkele gevallen kunt u ook het keel-chakrum behandelen. Voldoende?